

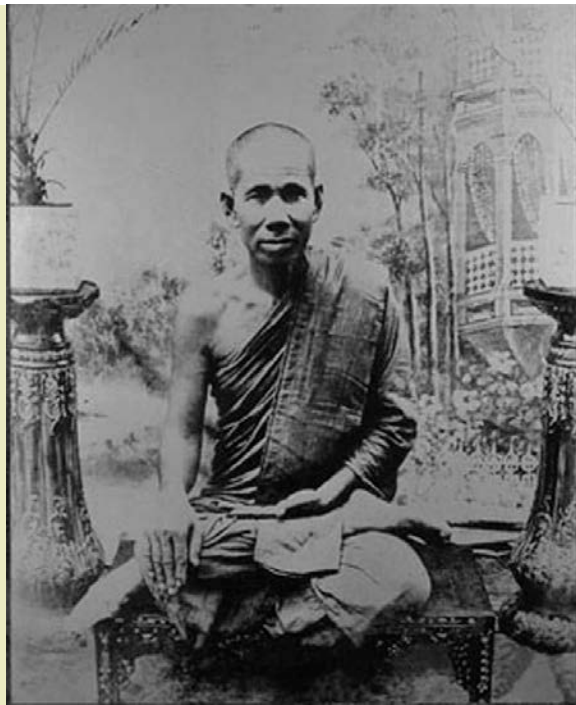

หลวงพ่อสุ่น วัดศาลากุล ปากเกร็ด นนทบุรี

“หลวงพ่อสุ่น จันทโชติ” วัดศาลากุล ต.เกาะเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี พระเกจิชื่อดังเจ้าตำรับเครื่องรางของขลัง หนึ่งในชุดเบญจภาคี “หนุมานแคะ” อันโด่งดัง หนุมานแคะหลวงพ่อสุ่น เป็นเครื่องรางของขลังที่ได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับเสมอ ไม่แพ้ “มิดหมอลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ” และ “เขี้ยวเสือหลวงพ่อบาน วัดบางเหี้ย” ซึ่งเป็นที่เลื่องลือและได้รับความนิยม

ย้อนไปเมื่อครั้งหลวงพ่อสุ่น ยังเป็นพระลูกวัด ปลูกต้นไม้ไว้ในบริเวณกุฏิ 2 ชนิด คือ ต้นรักและต้นพุทธรักษา หนัมน้ำคูลาดน้ำ โดยนำน้ำสะอาดมาทำเป็นน้ำมนต์ เพื่อรดต้นไม้ทั้งสองทุกครั้ง จนเจริญเติบโตกระทั่งท่านได้รับตำแหน่งเจ้าอาวาส เมื่อต้นไม้เจริญเติบโตได้ที่ จึงดุกฤษยามทำพิธีพลีและสังเวยก่อนลงมือขุดด้วยตัวเอง จากนั้นนำไปตากแดดจนแห้ง แล้วให้ช่างแคะเป็นรูปหนุมานจนหมดรวบรวมห่อด้วยผ้าขาวใส่บาตรเพื่อปลุกเสกในกุฏิ จนถึงวันเสาร์ ซึ่งถือว่าเป็นวันแรงก็จะเข้าไปปลุกเสกด้วยพระคาถาในอุโบสถเพียงรูปเดียว โดยปิดประตูและหน้าต่างทั้งหมด มีเวรยามเฝ้าไม่ให้ใครรบกวน ดังนี้เป็นประจำทุกวันเสาร์ จนครบถ้วนกระบวนการตามกำหนดของท่าน จึงเก็บไว้แจกนอกจากหนุมานแคะที่ทำจากต้นรักและต้นพุทธรักษา หลวงพ่อสุ่นยังได้แคะหนุมานจากงาช้าง แต่สร้างในรุ่นหลัง ไม่ค่อยพบเห็น

หลวงพ่อสุน จันทโชติ

หนุมานแกะหลวงพ่อสุน แยกเป็น 2 พิมพ์ คือ พิมพ์หน้าโขนและพิมพ์หน้ากระบี่
พิมพ์หน้าโขน เป็นฝีมือการแกะอันวิจิตรของช่างแกะ ที่จะเก็บรายละเอียดต่างๆ อย่างครบถ้วน ทำให้มีความสวยงามและแลดูเข้มขลังยิ่งนัก
ส่วนพิมพ์หน้ากระบี่ เป็นแบบเรียบง่าย ไม่ค่อยมีเครื่องเครามากมาย แต่ก็ยังคงความงามในอีกรูปแบบหนึ่ง และแลดูเข้มขลังเช่นกัน ด้วยความชำนาญของช่างแกะ

ในปัจจุบัน หนุมานแกะหลวงพ่อสุนหาดูหาเช่ายากมาก ทุกเนื้อทุกพิมพ์ ด้วยผู้ที่มีไว้ในครอบครองต่างหวงแหน นอกจากนี้ ยังมีการทำเทียมเลียนแบบสูงอีกด้วย ดังนั้น จึงต้องใช้การพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เริ่มจากการดูพิมพ์ทรง ต้องดูลักษณะการแกะให้ดี เพราะของเทียมลักษณะจะแลดูแข็งกร้าว และไม่เป็นเอกลักษณ์ ส่วนด้านเนื้อไม้ ให้นึกถึงสภาพไม้ที่ตากแห้งที่นำมาแกะ เมื่อผ่านกาลเวลายาวนาน เนื้อจะแห้งสนิท และมีน้ำหนักเบา ถ้าผ่านการสัมผัสจะฉ่ำมัน แต่ตามซอกยังคงแห้ง

เล่ากันว่าท่านชื่อ สุน ปานกล้า เป็นชาวปากเกร็ดโดยกำเนิด เกิดราวปี พ.ศ.2403 - 2404 เมื่ออุปสมบทแล้ว ได้รับฉายาว่า จันทโชติ แปลว่า รุ่งเรืองดุจจันทร์เพ็ญ อยู่จำพรรษาอยู่ที่วัดศาลากุน และด้วยศีลาจารวัตรของท่าน ทำให้เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวบ้านมาตั้งแต่พรรษาต้นที่ยังเป็นพระลูกวัดอยู่ ดังนั้น เมื่อเจ้าอาวาสสมณภาพลง ชาวบ้านจึงนิมนต์ให้รับตำแหน่งเจ้าอาวาสสืบต่อ ซึ่งก็ได้พัฒนาและบูรณปฏิสังขรณ์วัดจนเจริญรุ่งเรืองสืบมา

หนุมาน หลวงพ่อส่น วัดศาลากุน นนทบุรี พิมพ์โชน แกะจากงาช้างอย่างวิจิตรอลังการ

ท่านเป็นหนึ่งในพระคณาจารย์ผู้ลงอักขระบนแผ่นทองแดงใช้เป็นมวลสารในการจัดสร้างเหรียญที่ระลึกวัดราชบพิธฯ ครั้งที่ 4 (พ.ศ.2481) อีกทั้งยังเป็นสหธรรมิกหลวงพ่อกลีน วัดสะพานสูง โดยมีอายุมากกว่าหลวงพ่อกลีนประมาณ 5 ปี

หนุมานแกะหลวงพ่อกลีน พิมพ์หน้ากระบี่ แกะจากไม้อย่างพิถีพิถัน

หลวงพ่อสุ่น มีชื่อเสียงมาก ในฐานะเป็นต้นตำรับของการสร้างหนุมานแกะ
ในปี พ.ศ.2482 หลวงพ่อสุ่นมรณภาพลงอย่างสงบ สิริอายุประมาณ 78 ปี

สำหรับเกาะเกร็ด พื้นที่ตั้งวัดศาลากุน เดิมที่ไม่ได้เป็นเกาะ เป็นแผ่นดินที่ยื่นออกไปเหมือนแหลมจาก
พื้นแผ่นดินของอำเภอปากเกร็ด ที่แม่น้ำเจ้าพระยาไหลอ้อมผ่านไป ชื่อเดิมคือ บ้านแหลม ในสมัย
แผ่นดินพระเจ้าท้ายสระ แห่งกรุงศรีอยุธยา เห็นว่าหากขุดคลองลัดตรงบ้านแหลมแล้ว ระยะทางจะ
สั้น เรือจะสัญจรไปมาได้สะดวก จึงโปรดให้ขุดคลองลัด เมื่อปี พ.ศ.2265 เรียกว่า คลองลัดเกร็ดน้อย
โดยมีความกว้างเพียง 6 วาเท่านั้น ต่อมากระแสน้ำเปลี่ยนทิศ เขาเซตลิงทำให้คลองขยาย แผ่นดินตรง
แหลมจึงกลายเป็นเกาะ เรียกชื่อแผ่นดินที่ถูกคลองขุดตัดขาดจากแผ่นดินใหญ่ชื่อว่า เกาะศาลากุน
ในสมัยรัชกาลที่ 5 ระบุในโฉนดชื่อว่า เกาะศาลากุน ตามชื่อ วัดศาลากุน ต่อมาเมื่อตั้ง อ.ปากเกร็ด
จึงเรียกเป็นเกาะเกร็ด วัดศาลากุน ตั้งอยู่เกือบกลางเกาะเกร็ด ท้องที่หมู่ 3 บ้านเกาะศาลากุน การ
เดินทางไปยังวัดนี้ ถ้าหากข้ามเรือที่ท่าวัดกลางเกร็ด เมื่อขึ้นที่ท่าเกาะเกร็ด จะมีถนนไปถึงวัดนี้ได้
ระยะทางประมาณ 1,400 เมตร กล่าวกันว่าวัดนี้เป็นวัดเก่าเช่นกัน เดิมตั้งอยู่ริมแม่น้ำ เนื่องจากดิน
ริมแม่น้ำงอกขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันนี้จึงอยู่เกือบกลางเกาะเกร็ด

ประวัติความเป็นมาวัดศาลากุล

วัดศาลากุล เป็นวัดที่สร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายเป็นวัดของชุมชนที่มีประชากรไม่มากนัก เนื่องจากในสมัยนั้นประชาชนไม่นิยมอยู่อาศัยในบริเวณชายตลิ่งที่เป็นที่ดินงอก เพราะการสัญจรไปมาทางน้ำไม่สะดวกเหมือนเช่นบริเวณริมแม่น้ำที่ไม่มีดินงอก ผู้คนจึงมาอยู่กันใกล้เกร็ด และบริเวณทางตลาดท่าทรายมากกว่า วัดศาลากุลเมื่อเริ่มสร้างวัดคงอยู่ไม่ห่างจากแม่น้ำมาก และมีคลองวัดศาลากุลเป็นทางเชื่อมแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาที่ดินงอกออกไปมาก ปัจจุบันนี้วัดศาลากุลจึงอยู่ห่างจากแม่น้ำเจ้าพระยามากเช่นกัน

วัดศาลากุลถูกปล่อยทิ้งร้าง ตั้งแต่ครั้งเสียกรุงศรีอยุธยาจนถึงประมาณสมัยรัชกาลที่ ๒ เป็นช่วงเวลาที่มีการค้ากับต่างประเทศมากอีกครั้งหนึ่ง มีเรือสำเภามาจอดที่ปากด่านเพื่อรอรับสินค้า เช่น ฝรั่ง ข้าว ไม้ฝาง ฯลฯ ไปขายยังต่างประเทศ ในการค้าด้วยเรือสำเภาครั้งนั้นมีพระบรมวงศานุวงศ์แล้วข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ใช้เรือสำเภาค้าขายกับเมืองจีนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรมหมื่นเจษฎาบดินทร์ พระราชโอรสในรัชกาลที่ ๒ ต่อมาได้เสด็จเถลิงถวัลย์ราชสมบัติเป็นพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้า

เจ้าอยู่หัว เหล่าข้าราชการบริพารในพระองค์ที่มาในเรือสำเภานั้นได้ จอดพักเรือสำเภาบริเวณหน้าวัด ได้
บูรณปฏิสังขรณ์วัดนี้ ซึ่งมีประวัติของวัดนี้ที่เกี่ยวข้องกับเจ้านายฝ่ายหน้าได้มาบูรณะวัดนี้

เจ้าพระยารัตนาธิเบศร์ (กุน) สมุหนายก ได้รับราชการตั้งแต่ครั้งสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช มา
จนถึงสมัยรัชกาลที่ ๒ มีสำเภาค้าขายกับจีน โดยที่ตัวท่านเป็นคนจีน และได้มาสร้างศาลาให้บริวาร
พักบริเวณใกล้วัด ศาลานี้คนทั่วไปจึงเรียกกันว่า ศาลาเจ้าคุณกุน หรือ ศาลาจีนกุน วัดที่อยู่ใกล้ศาลา
จึงเรียกว่า วัดศาลากุล รวมทั้งเป็นชื่อเดิมของเกาะเกร็ดด้วย เมื่อการค้าสำเภายกเลิกไป บริเวณวัด
ศาลากุลที่สงบเงียบ จึงเป็นวัดสำหรับพระสงฆ์ผู้รักสงบ หลวงพ่อสุน่ พระเกจิอาจารย์ อดีตเอวาาสวัด
ศาลากุล เป็นเถระที่มีชื่อเสียงของวัดศาลากุลนี้ สำหรับชื่อวัดนั้นเขียนแตกต่างกันเป็น ๒ อย่างคือ
ศาลากุล และ ศาลากุน แต่ปัจจุบันนี้ใช้ วัดศาลากุล วัดมีที่ดินทั้งหมด 40 ไร่ เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน
(พ.ศ. 2556) ชื่อพระครูธรรมะคุณากร มีพรรษา 25 พรรษา มีพระภายในวัดจำนวน 12 รูป

สิ่งสำคัญภายในวัด

สิ่งก่อสร้างต่างๆ ภายในวัดไม่ว่าจะเป็นอุโบสถ ศาลาการเปรียญหมู่กุฏิ เป็นสิ่งก่อสร้างใหม่ทั้งหมด

อุโบสถ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กขนาด ๕ ห้อง หลังคาลาด ๒ ชั้น มีมุขคลุมชานชาลาทั้งด้านหน้าและด้านหลัง ซ่อฟ้า ไบระกา หางหงส์ และคันทวยปูนประดับกระจกหน้าบันเป็นปูนปิดทองประดับกระจก

วิหารด้านใต้อุโบสถ มีวิหารประดิษฐานรูปหล่ออดีตเจ้าอาวาสเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กชั้นเดียว ซ่อฟ้า ไบระกา หางหงส์ และหน้าบันเป็นปูนปิดทองประดับกระจกสี

สระน้ำ บริเวณด้านตะวันออกของหมู่กุฏิใกล้คลองวัดศลากุลมีสระน้ำรูปสี่เหลี่ยมสำหรับกักน้ำจากคลองทางวัด สมัยก่อนพระสงฆ์ใช้ฉันทรงน้ำได้ ผนังของสระทั้งสี่ด้านก่ออิฐฉาบปูน แต่ละด้านมีทางเดินลงไปสระได้ บนได้ทางเดินลงสระนั้นก่อเป็นผนังเหมือนเป็นขอบสระชั้นใน การออกแบบสระน้ำเช่นนี้เป็นภูมิปัญญาเชิงช่างที่ดี ถัดจากสระน้ำมาทางด้านคลอง มีสะพานปูนเล็กๆที่สร้างคร่อมคลองเล็กที่เข้าไปที่อุ้งเก็บเรือของวัด สะพานปูนนี้ออกแบบง่าย ๆ แต่สวยงามและกลมกลืนกับธรรมชาติริมคลองหน้าวัดนี้

หีบมุกและโต๊ะห่มมุก หลวงพ่อสุนอดิตเจ้าอาวาสวัดศาลาลูกท่านได้สร้างหีบมุกพร้อมโต๊ะห่มมุกชุดใหญ่ที่ประดับมุกไฟอย่างดี และมีมืองดงามมาก พร้อมเครื่องแก้วเจียรระไนชุดใหญ่ นับเป็นงานศิลปะชั้นสูงที่มีความงดงาม และมีคุณค่ายิ่งที่เป็นสมบัติของวัดศาลาลูก เครื่องมุกและเครื่องแก้วเจียรระไนเป็นที่นิยมมากในสมัยรัชกาลที่ ๕ วัดใดที่มีเครื่องมุกเครื่องแก้วที่สวยงาม ว่าเป็นวัดที่ได้รับการยกย่องมาก ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕ เป็นต้นมา

ที่มา : Watsarakun, <http://watsarakun.blogspot.com/> , **ประวัติวัดศาลาลูก**,
โพสต์ 09 กรกฎาคม พ.ศ. 2556.

โคมคำ, มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 30 มีนาคม - 5 เมษายน 2561,

<https://www.matichonweekly.com/> , **เครื่องราง ‘หนุมานแกะ’**

หลวงพ่อสุน จันทโชติ วัดศาลาลูก ปากเกร็ด, โพสต์ 01 เมษายน พ.ศ. 2561.

EDTguide, <https://www.edtguide.com/> , **วัดศาลาลูก**, โพสต์ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2551.

amuletheritage.com